

Antonio Terceño. Degà de la Facultat d'Econòmiques i Empresariales

RCDL. Creu que l'edifici de l'antiga SAFA del carrer del Roser de Reus és idoni per a la nova Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales? Quina és la capacitat màxima prevista, tant d'alumnes com de professors?

AT. El projecte preveu, a més de la remodelació de l'edifici de la SAFA, la construcció d'aules als terrenys annexos. Tenint en compte aquest punt, crec que l'espai respon a les necessitats de la Facultat, i la seva ubicació -dins el nucli urbà, per bé que envoltat de terrenys sense edificar- dona un marge suficient de maniobra de cara a futures ampliacions.

La previsió d'alumnes s'ha situat al voltant dels 2.000, i la de professors prop dels 90; per tant, el projecte s'ha fonamentat en aquestes dades.

RCDL. Quina és la relació actual entre les empreses de les nostres comarques i la Facultat? S'hauria de millorar aquesta relació? Existeixen ofertes per als postgraduats?

AT. En el nostre país, la relació universitat-empresa no ha tingut una llarga tradició, cosa que, malgrat els avenços efectuats en aquest sentit, comporta ara la necessitat d'aprofundir-hi. En el nostre cas, des de bon començament hem considerat indispensable aquesta relació, que hem centrat en tres eixos: convenis per a estades d'alumnes a les empreses; cursos d'extensió universitària i de postgrau; convenis per a la realització d'estudis, cicles de conferències, etc.

Pel que fa al primer punt, ens sentim prou satisfets: l'estiu del 1992, per exemple, 48 alumnes han realitzat pràctiques en empreses i institucions, i 19 més han signat contractes de treball a través de la Facultat.

Pel que fa als dos darrers punts, encara cal avançar molt. L'Escola d'Empresariales, ara Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales, ha organitzat diversos cursos de postgrau, màsters i cursos d'extensió universitària, en col·laboració amb el Col·legi Oficial d'Arquitectes Tècnics i Aparelladors, i amb Caixa Tarragona. En el plantejament dels cursos, un problema inicial és la dificultat d'arribar al nombre d'alumnes necessari, per tal com, en ser reduït l'àmbit geogràfic d'influència del centre, també ho són els possibles interessats en les matèries que s'imparteixen.

Malgrat les afirmacions públiques en sentit contrari, crec que encara no s'ha pres plena consciència de la necessitat que els professionals actuals tenen d'una formació continuada. Cal aprofundir i estendre les relacions amb les empreses i institucions, per bé que l'esforç ha de procedir d'ambdues parts: en definitiva, l'empresa vetlla pels seus propis interessos si participa en la formació dels seus futurs quadres. Esperem una obertura més gran per part del món empre-

sarial, institucions i organismes implicats, en resposta a la també cada cop més gran obertura de la Universitat envers la societat.

RCDL. Una Facultat d'Econòmiques i d'Empresariales en què no es pugui estudiar encara l'especialitat de Teoria Econòmica sembla una Facultat coixa. Quan es podrà començar a estudiar aquesta especialitat?

AT. Amb la reforma dels plans d'estudis, les antigues especialitats d'Economia General i d'Economia de l'Empresa han esdevingut dues llicenciatures diferenciades: Economia, i Administració i Direcció d'Empreses.

El fet que la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat Rovira i Virgili comenci amb els ensenyaments de la diplomatura en Ciències Empresariales i la llicenciatura en Direcció i Administració d'Empreses no implica que hagi renunciat a la llicenciatura en Economia. La problemàtica que comporta llançar dues llicenciatures alhora recomana espaiar-ne l'inici, i per això s'ha optat per la que té més demanda en aquests moments, i que correspon als ensenyaments empresarials.

RCDL. Creu operativa la seva biblioteca? Considera que fóra necessari un conveni de col·laboració amb la biblioteca del Centre de Lectura de Reus?

AT. Tal i com correspon, la nostra és una biblioteca especialitzada en temes d'economia i d'empresa, la més important de la zona en aquestes matèries. És evident que no es tracta d'una biblioteca de caràcter general; per tant, no conté publicacions alienes a les àrees d'economia, gestió o dret. En conseqüència, és desitjable la col·laboració amb una biblioteca com ara la del Centre de Lectura que, a més de disposar d'un fons important, ha tingut una llarga i significativa trajectòria històrica com a entitat cultural i ciutadana.

Dins de la Universitat de Barcelona, existia una única biblioteca que englobava tots els centres, sense que aquests gaudissin d'autonomia en aquest sentit; això impossibilitava l'establiment de convenis. Esperem que la situació canviï amb la creació de la Universitat Rovira i Virgili.

RCDL. Considera que allò que s'anomena societat civil col·labora prou amb la Facultat? I les institucions polítiques, com per exemple l'Ajuntament i el Consell Comarcal del Baix Camp?

AT. Rotundament sí. Des de la creació de l'Escola d'Empresariales, una gran sensibilitat ciutadana i institucional per part d'entitats com ara l'Ajuntament, la Cambra de Comerç, la Fira de

Reus i el mateix Centre de Lectura ens ha facilitat la integració en la vida social i cultural de la ciutat, col·laboració que ha ultrapassat molts cops l'àmbit local.

Tot i amb això, cal enfortir-ne els lligams, i alhora estendre'ls a institucions d'altres àmbits geogràfics. No hem d'oblidar que la Universitat Rovira i Virgili és una universitat de Catalunya; la seva més gran incidència sobre les comarques meridionals no ha d'implicar, per bé seu i de la societat civil, que només sigui considerada la Universitat d'una zona concreta i delimitada del Principat.

RCDL. En relació amb la Universitat Rovira i Virgili, de la qual vostès depenen, quina viabilitat i futur econòmic hi veu? Considera que fóra necessari el mecenatge empresarial?

AT. La creació de la Universitat Rovira i Virgili ha obert unes perspectives i possibilitats que encara no som capaços de valorar en tot el seu abast; tanmateix, constitueix sens dubte un dels projectes -i alhora un dels reptes- més importants per a les nostres comarques durant els propers anys.

Es veritat que la Universitat Rovira i Virgili neix envoltada d'unes circumstàncies que en fan més complexa la consolidació: una certa crisi econòmica, que provoca una política pressupostària restrictiva per part del govern; la coincidència amb la reforma d'ensenyaments, i unes peculiaritats geogràfiques que provoquen l'aparició de controvèrsies no localitzables a d'altres indrets.

Tanmateix, plantejar-se la viabilitat de la Universitat Rovira i Virgili no té cap sentit, ja que neix d'una realitat preexistent, que complia amb coherència les tasques assignades a una Universitat.

L'existència d'aquesta realitat és l'avantatge més gran de la nostra Universitat; pot esdevenir, però, l'inconvenient més important: hem de ser capaços d'aprofitar tot allò de bo realitzat, però amb un esperit de renovació constructiva que canviï les situacions negatives mantingudes per inèrcia o costum. Aquest és tot just el repte.

A ningú no se li escapa que la creació d'una universitat és quelcom de complex, un projecte on cap dels sectors implicats pot escatimar esforços: cal la col·laboració de la societat i de les diverses entitats, i també una dotació econòmica suficient per part de la Generalitat; tanmateix, seran els professionals implicats, el treball dels propis universitaris, el que determinarà el futur de la nostra Universitat. Estic convençut que la Universitat Rovira i Virgili tindrà la qualitat i el reconeixement que tots desitgem.